

Gåva till LK 95.
från Märta o Stig
Andersson. (nov. 86)

Ägare Märta's moder.
Alma Nilsson f. Lars-
son. vppu. i Melmø
född 1885 i Kristd.

Se även adressveg.
Andersson

Blommorna. 1

För er kan jag klaga
I skogsblommor små
Min hemlighet röjen

I ingen ända
Min hemlighet röjen
I ingen ända

St er kan min kärlek
Mitt gval jag föitro
Er doftande halke skall

Den gömma i ro
Er doftande halke skall
den gömma i ro.

✓ Dock fäster hon er
Vid sitt bispande bröst

Då loften och sägen
 Med viskande röst
 Då loften och sägen
 Med viskande röst
 Dig tillhör hans hjerta
 Blott dig har han kär
 Men vågar ej yppa
 Det hoal honom tär
 Men vågar ej yppa
 Det hoal honom tär
 3/ Men visnade bladen
 Snart lofta ej mer
 Från böljande basmen
 Då löser hon er
 Från böljande basmen

Då löser hon er
 Men om uti bäcken
 Hon kastar er med
 O tagen i djupet
 Min hemlighet med
 O tagen i djupet
 min hemlighet med.
 Konung för en dag.
 7 Se blomman läskad vorden
 Af aftondaggens fall
 Med välust dricker jorden
 Af molnets täresvall
 När allting vätt tycks väcka
 Naturen till lif igen
 Vi skulle vi ej släcka

Vår törst pressis som den
 Ja flickans mund
 Och drufvans rund
 De stå De två
 I innerligt förbund
 Och så förmä
 De frösta oss i grund
 Ja älska sjung
 Slå i drick us
 Allt har sin tur sin tur
 Ja älska sjung
 Slå i drick us drick us.
 7 Se soln i morgontimmerna
 Ej dricka hafvets väg
 Och skyn ja druckit dimman

Tom nyss kring nejden låg
 När allting vatt tycks väcka
 Naturen till lif igen
 Vi skulle vi ej släcka
 Vår törst pressis som
 den. Ja flickans mund
 Och drufvans rund
 De stå de två
 I innerligt förbund
 Och så förmä
 De frösta oss i grund
 Ja älska sjung
 Slå i drick us
 Allt har sin tur sin tur
 Ja älska sjung

6
Slä i drick us drick us.

Soldatoisa ^{Sult}

7 i Finland der äto vi
rofer och gröt

Och dracko vårt spisöl upp

Vi gingo så magra
som Faraos nöd

För plögen att plöja och så

Vi förde vi fattiga
tunna till hvorn

Och gingo i kyrkan
beskedliga barn

Den första bågarn hurra
kamsater skall Finland ha

Den första bågarn hurra

7
kamsater skall Finland ha

2 Den drog vi fjerran
med svärd i vår hand

Att stäs på en främmande jord

Vi bjöd af Tilly

på frukost ibland

Och gjorde besked vi hans bord

Och präfen han bad oss

att draga för hin

Vi kysste hans nunnor

och dracko hans vin

Den andra bågarn hurra

kamsater skall Päfen ha

Den andra bågarn hurra

kamsater skall Päfen ha

3/ Och blöda vi stundom
 värt rödaste blod
 Så blöda och druporna sitt
 Och släss vi för kungen
 med riddersligt mod
 Så släss han för oss vi är knott
 Sen gå vi med honom
 från drupornas sköt
 Förnöjda tillbaka
 till roser och gröt
 Den sista bägaren kungen
 kramvater skall kungen ha
 Den sista bägaren kungen
 kramvater skall kungen ha
 Slut

Sjömanssång

4/ Jag är en skärgårdsflicka jag
 På sjön förgår min dag
 Och till de lysta bögers säng
 Jag lysnar dagen lång.
 Fast vinden blåser öfver sjön
 Och fladdrar i mitt hår
 Men rörde ej den stolta mö
 Som jemt vid rodet satt
 5/ En sjömans maka skall jag bli
 Skall gå på stormigt haf
 Och varder funnen deruti
 Min oföräntade graf
 6/ Jag var så glad jag var så för
 Som fågeln uti skog

Jag tänkte Georgs maka bli
 Men hoppet mig bedrog
 När sista gång han från mig for
 Han sade till mig då
 Hur ömt jag hafver älskat dig
 Hur svårt att från dig gå
 Sen kom ett bud från fjärran land
 Det skryte han seglat med
 Har slagit mot en klippig strand
 Min Georg fias ej mer
 Jag var så glad jag var så fri
 Som fågeln nyss på strand
 När skärgårdsflickan öfver sjön
 Far hem till fridens land
 Slut

Karl Lollares eftermöte
 Jag gick på begravningsplatsen in
 På solen sken
 Jag var så underlig i mitt sinne
 Lumpor och ben,
 Vid grunden sjöngo tre unge män
 Alla som en
 Karl Lollare for till himmelen
 Med lumpor och ben
 Och alla små fåglar sjöngo sen
 Hvar på sin gren
 Så föll han ned till jorden igen
 Lumpor och ben
 Jag till dölgården mig begaf
 Bort vid en sten

Oför mig till Karl Lallars graf
Lumpes och ben

✓ Dölgärfan trodde nog jag var
En tokig en

Den grafen är glömd så lod han
Lumpes och ben ^{son}

✓ Hans minne dock lever svarte jag
Hos var och en

Å alla sjunga de hoasje dag
Lumpes och ben.

✓ Den gamle lollarn var ju härd
Af var och en

Lom hört hans röst i yata och ^{gränd}
Lumpes och ben.

✓ Hans ingen som vill pryda hans
grift

Med en minnessten

Varje kan läsas i gyllne skrift
Lumpes och ben

✓ Nog käns det smärtsamt att veta få
ett alla ren

✓ Hans stoft her hannit i glömska
Lumpes och ben.

✓ Dölgärfan svarte sorgsa blott
Det vet var och en

Förgänglig är den härlige lott
Lumpes och ben

✓ Helt melankolisk jag vände om
Från denna sen

Lie fransit gloria mundi som
Lumpes och ben

¹⁴ Vid grinden sjöngo de unge
Alla som en
Karl lottare för till himmelen
Lumpar och ben.

Slut

Kalle och Lisa

Om Kalle petterkoist jag
sjunga vill en visa
Och jag vill sjunga en
om en som hette Lisa
Kalle han var född non
stans i världens ände
Och Lisa hon var född
i ett fastigt stort elände.

¹⁵ Kalles pappa gick och
tiggde mynt i prungen
Och Lisas pappa rymde
från både mor och ungen.

Kalles mamma var både
krokig ful och liten
Och Lisas mamma var
alldeles utsliten.

Kär Karl i skolan gick
var han dum så ingenting
gick i han Och litväl
kunde inte Lisa låta bli ha

Kalle han fick strogk framme
vid prupeten Och Lisa
hon blef laggad mitt uti
planeten

7 När Karl var tjugo år
 exacerade han beväring
 Och Lisa hon fick gelats
 som köksa hos en häring.

8 Och Kalle han blef arg
 drog gennersalen i kragen
 Och Lisa stadarn blef
 af en korpsal bedragen.

9 Och Kalle han blef satt
 i arresten med desamma
 Och Lisa hon blef svag
 och sedan blef hon amma.

10 Gossar adten er för
 sådana gennersaler
 Och flickor adten er

för sådana korpsaler.

11 Om någon vill lärdom ha
 utaf denna nya visa
 Så gå då ej ästet och gör
 som Kalle och som Lisa.

Slut

Sjömanssång

12 Jag är en fattig ung sjöman
 som hastigt plöjer böljans rand
 Jag har mitt hem på böljan bli
 der så många sjöman vila får.

13 Den förste gång när jag såg dig
 då röides allt som var i mig
 Jag trodde att du skönast var
 utaf alla dem jag skadat har

Den andra gång då jag såg dig
 då bad du mig att älska dig
 Då bad du mig var huld och tro
 och ingen annan tänka på

~~"Ach om jag finge öga dig~~

"Ach om jag finge öga dig
 i ensamhet i gröna land

Jag skulle tala så för dig
 att du aldrig mer skulle glömma mig

"Ach om jag kunde måla dig
 till ett porträtt som liknar dig

Jag skulle så förvisa dig
 att i landen bära det hos mig

"Men uppi sjön jag segla må
 det är min lust det hör mig till

Ty du har haft en annan kär
 därför att jag sjelf bedragen är

Adjö min far adjö min mor
 adjö min systers och min bros
 adjö med dig min stogyna vän
 vi träffas väl uti himmelen

Slut.

"Nu har min ungdomstid
 förflutit, nu har jag
 drömt min eskuldsdoöm
 Liket törnen den bland
 tistel bruten, din bild
 står framför mig så ömt
 Jag hört i lunden dina

sänger, jag hört hur
 läskan slår sin doilk
 Hur ljukt att höra tusen
 gånger, de slagen som
 der slogs för mig
 7 Man tadar mig man
 vill oss skilja, men
 skvalret måste ha sin gång
 Var inte rädd min bleka
 lilja, du vet vad höjen
 den är värd Tro. ej att
 ett uppriktigt hjerta, som
 du en gång så misaförstod
 Här fins ej kärlek utan
 smärta, här fins ej glädje
 utan sorg.

3/ Låt alla solar bli på kalle
 din glöd är ej med den förbi
 Låt stjernorna från fästet falla
 jag vill dig likväl trogen bli
 Lök da i södern och i norden
 den ädlaste den bästa tag
 Men aldrig finnes du på jorden
 en vän som älskar dig som jag
 Tack bästa vän för alla stunder
 som du med mig nu delat her
 Tack för vår vänskap i de
 grunder Der dina öden rubbat
 har Tack för var gång du
 med mig delat, och för var
 gång du fögnut mig

Har jag när gång emot
 dig brutet förslöm mitt
 fel men aldrig mig.

Jag satt en afton i mitt
 sängsel, och stirrade upp
 mot himmelen så full
 af sorg så full af ånger
 med tanken på mitt
 hära hem. Då såg jag
 matt en stjärna blinka
 den blinka vänligt till
 mig ner. Kanske det
 är min Gud som nickar
 till mina förblode ensambet.
 Jag sände han en stilla

tanke, och öjuna mitt
 beklända bröst. Min
 Gud har länge skall jag
 vanka, på denna syndefulle
 plätt. Här är så tyst här
 är så stilla, här är så
 mörkt ohyggligt. Här
 är ej ro, ej själens hvila
 här är jag ofta olyckelig.
 Men vad som mest mitt
 hjerta trycker, det är min
 hära lille dräng, Jag
 ser så titt hans blonde
 krylles och titt hans
 runde lille arm. Nu har

han ingen moder mera
 Hvar skall han finna
 sig en vänn, jag han
 väl söja för min lille
 för min förtade lille dräng
 När jag ser lilla stjernan
 skådar så finner jag
 dock alltid tröst. Den
 står så klar på himlans
 bage påminner mig
 om herrens fröjd Det
 är ett tecken från tyrosten
 polar det är ett tecken
 från himmelen Allt
 man kan vandra tryggt

och rotigt sen man her
 frälsaren till sin väna
 Men du som skall här
 efter vandra, på denna
 syndefulla plätt, O fäst
 din hjert och fäst din
 Tänke på Gud som
 bor i himmelen Håll
 fast på han i stridens
 nöje när sorgen rasar
 i ditt bröst. När Tårn
 bäfvar i ditt öga när
 du

Stat

När Pär för till kuden
 Min käraste när ska
 du nu resa från mej
 Te hollt sprö och läsa dej
 släso som en ryss
 Så lof mej att kärleken
 inte blåser å dej
 Så mej ikring lifved
 oge mej en kyss.

✓ Kock vet ja du träffa
 på tösor så rara
 ✓ grannaste kallar me
 fjärrongres i
 Och skor utaf selke
 för tolf koner-pused

Då glömmor du säkert
 din simpala Mari.

3/ Men låter du nån ta
 dej för brimskrans och
 blommor Och skänker
 bost hjertat för silke
 och band. Så är de
 inte värt att du
 efteråt kommer och
 bl bjuder mej på nytt
 din förfalskade hemn
 ✓ Nej kära Mariu hoarför
 pratar du sådant
 Att jag skall kunna älska
 en annan än dej

Om prestor och guld
 hängde på belaste flocken
 Så får du vara säker
 och lita på mej
 Jag ger dig en kyss
 på baraste truten
 Och en nygrå kükän
 för säkerhets skull
 Min kärlek skall troligen
 aldrig bli borten
 Om hela vår jord
 också ramlar ihull
 Du går sjelf Maria
 här och grunnar och tänker
 Om ^{du} får han va säker

och håll vad han sagt
 Och rätt som hon knullar
 hon nästijyen säker
 Mot bröstet o tänk
 hvilken kärlekens makit
 Slut

En ny spelmansvisa
 Tjo vad det viftar tjosan
 hejsan, nu skall vi höra
 få på majsan, sjung
 faller alla duliandej tjo
 vad jag är glad, när
 jag ledsen bliver sorgen
 bort jag drifver sjung
 faller alla duliandej på
 min hermonicka.

När man har mist sin
 lilla gräbba, som man så
 titt fatt lif och näbba
 ska man väl inte stå
 och plätta för en faloker
 tös, nej man tar till spillet
 går på danse gillet, spelar
 polka hoals hadrill på
 sin hermonicka.

När man för mycket fatt
 till bästa, när man ju
 illu för de mesta, då
 vill man alltid med sin
 nästa, snacka tide gran
 blir han då lit murren

får hen på skapvoren
 sen så drar man till en
 vals på sin hermonicka.

När man har kommit
 upp i smörret, har man
 väl inte ont om öret, då
 blir man lifrad till hum-
 öret jucklar i min talj tjo
 då kan man spilla så de
 böjjas killa ned i tårna
 när man drar på sin
 hermonicka.

Slut

39
"Högt i Småland nedat
Vexsjö Trachten. Stod min
vaggan i ett torftigt tjäll
Där naturen uti fulla prachten
strödde blomor på en mossig häll
Höga fusor kviska läskan slog
sin drill. Skogens fåglar
sjöngo och ja lysna till
Uti skogen satt jag många
sommardag Hörde siskans
kvitter-trastens slag.
Närkens hymn den hörde
jag i kvällen När som
natten slöckte fästets sol
Utaf denna fick jag nu

33
modellen Till en enkel
men en kär fiol
Ljungby marknad leker-ute
läga sinna En förtrollad
verld jag der fick blicka
inn Och jag sjöng så
gladt förutan Träng Häm-
de siskans kvitter-trastens
slag.
O Nu jag sjungit har i
alla länder I Paris der blif
min bycka jord Därför
och så jag nu åter-vänder
Till mitt hemland till min
Loves jord Höga fusor

hviska kärkan slår sin dödm
 Skogens fåglar sjöng och
 jag lyssna till i skogen
 sätt jag många många
 sommarlag hämde siskan
 hvittr-trastens slag.

Slut

Fröken Fina gick och sydde
 Ut i husen här och der
 Ingen sig om henne bojde
 Ingen viste vem hon hade här
 Hon i hyregatan hyrde
 Rummet utaf en mamsell
 Och en liten löjtnant styrde
 Lina steg der förbi var kväll

Och det hände här om dagen
 Då hon stod uti klädningskär
 Fick se sin löjtnant i full parade
 Och då blef hon ju dödligt kär
 Men så hände här om dagen
 Hon fick höra af en korpsal
 Att hennes löjtnant var förlorad
 Det blef hon ju i höstar på en bal
 Fågs fina hem och sovmars-
 Men när sovmarsingen var slut
 Ut i nattens tysta timmar
 Smög hon sig plödslikt sachte
 Ut
 Hon sig till nybroviken ginges
 Hon ville dränka sig i den
 Men endast ett kallbad fick hon
 Så blef hon halud nyf igen

1/ Hon köpte gift på apoteket
 2/ Hon drack kaffe och the dertill
 3/ Men så brökte hon de bräket
 4/ Och så blef hon lika frisker igen
 5/ Med en rakknif andra dagen
 6/ Hon ville hapa af sin hals
 7/ Men så skar hon sig i halsen
 8/ Och så bett knifven inte alls
 9/ I ett spyllsnör hon sig hängde
 10/ Hon ville fina der sin döil
 11/ Men bäst som hon hängde och
 12/ Så brast snöret mitt i ^{stängde} itu
 13/ Hon har sett sin löjtnant sedan
 14/ Men inga själfmordoförsoök har
 15/ Och har hon inte själf ^{hög gjort} döit ^{beden}
 16/ Så lever hon ännu i dag.

Slut.

1/ Kärlek vin och säng
 2/ Och jag drömde om kärlek
 3/ Och trohet en dröm och
 4/ hur härlig den drömmen
 5/ den var allt flög bort
 6/ som ett flam upgå
 7/ Tidernas haf Och allenast
 8/ jag minnet har kvar
 9/ Och det minnet det gömmas
 10/ i jupaste bröst Licht
 11/ en prästa i böljornas
 12/ famn Och i sorgernas
 13/ stund ligger vemodigt
 14/ tröst I att viska den
 15/ älskades namn

Ur den brädda prokaten med
 drupaarnas saft Jag vill
 dricka för glädjen som
 flytt Och us-skumman
 de vin hämta med kam-
 ta kraft För den sällhet
 som äter har goytt
 Ty i vin ligge-glömska
 af sorger och stid
 Sligger kraft ligger
 med och behag. Och klä-
 der med purpur en
 bostrannen tid Och
 ger strålglans at bidan
 de dag.

O jag minnes ännu och jag
 minnes så väl Klar i
 barnelomens dagar jag
 sprang Och jag hörde
 en ton som slog an
 på min själ Med
 sin rena sin hjertliga
 klång Och jag hörde
 en ton huru sällsam
 och vck Hvar för sacker
 hvar för klagar jag då
 När min själ bäres högt
 öfver lynyande gous
 Utte toner till rym-
 derna blå

Slut

40. Om stämpelen

Det står inte till att för-
neka gånas, att vi bli
förtroakta en smula
Och att man en dag tän-
ker sätta ett liss på puns
en den eviga guld
En skatt uti form af en
stämpel skall tas säker-
man bestämt i konseljen
Och den som fört brukat
taga ett glas blir trongen
ta hela buteljen

Talas

Ja nej blis det treftligt

41
alltid O. den lille snälle
hern som hittat på den
skatten Ljungas

Jo den skulle man min
själ sätta stempel upp
en stempel upp en
stempel upp jo den
skulle man min själ
sätta af stempel upp
en stempel som är ju
så stor som så.

Och Om gift kvinnas myn-
dighet hölls diskusion
i riksdagen och mot oss
arna Joy mer än en

riksdaysfabroder en ton
 så himmelens gud sig
 förbarna Som dyssen
 man så det är bra som
 det är och man ba få
 blika i för man men
 särskilt en af dem i
 minnet jag bär och
 han vågade beta leman

Tales

Oo en sän leman tänkte
 jag vore jag gift med
 den så må ni tro
 Den skulle jag min
 själ stämpel uppri

en stämpel uppri en
 stämpel uppri Ja den
 skulle jag min själ
 sätta stämpel uppri
 en stämpel att den
 riktigt skall förslä
 / En utmättningsman
 här om dan knacka på
 men jag viste af att
 han var det elld hans
 uniform den der stili
 ja bli ja tog en för
 löjtnant vid garde
 jag nej och jag nej
 och je ban stiga inn

och sken emot karlen
som solen och rent af
förtjust i mitt inner
sta sin jag bjöd han
den finaste stolen

Estas

Men tror ni han satte
sej på den nej han
bara tittade på stolen
och så så han Der der
Tänker jag min själ
sätta stämpel uppå en
stämpel uppå en stäm
pel uppå Den der
Tänker jag min själ

sätta en stämpel uppå
en stämpel som är
himnellsblå så blå.

4

Tänk Hanna hos nämnde
mans mor uti äng
hon älska sin lille Carl Joh
och hon som i samma gård
tjänade dräng
gaf henne sin lopen och Fro.
men ett tu tre skandligt
sitt löfte han och
jo lille Carl Johan var god
och lit henne sitta med
sin tjäderlek plus en

⁴⁶
mycket liten Carl Johan
Talas

När jag efter den betan
ser en sin der liten
tutting på gatan så
tänker jag

En slik skulle man min
själ sätta en stämpel
uppå en stämpel uppå
en stämpel uppå en
slik skulle man min
själ sätta stämpel uppå
en stämpel med gump
pans adress uppå

4

⁴²
I lifregementets bekanta
kasar der leper man
liksom dragoner och
sätter en ställprojke
sig uppå fjärrn så
dammar man hans
permissionen att ran-
saka stölder med pist
och spö är der utå
nästan en regel och
att mälken pistrappen
projken förstör får
han se sin bild i en spe-
gel

Talas

Jag är galen i bojtanten

men om det kom två
stycken och tänkte
blå upp mig så mi
ni tro Dem skulle jag
min själ sätta stämpel
uppi en stämpel uppi
en stämpel uppi
jo dem skulle jag min
själ sätta stämpel uppi
en stämpel som är
både gult och blå

Slut

Adam och Eva

I paradiset gick Adam
kring med sin gammal

bland fikontöfen de
lekte jemt kurrageömma
men så en afton fick eva
syn på ormen den stygge
och skrek på adam och
fötk pladask bams på
ryggen.

e

Men adam var lite snur
förnuftig den tiden
han har ju äpplet i
gapet var nu inte rider
han är inte farlig nen
eva låg der som slagen
och ormen bita och tugg

10
på äpplet på marken

3

Nu eva satte sig upp
och böjade äta och gaf
sin man dess like deruf
skall ni veta och sä
Toy synden i hela verlden
sin böryan ty der var
etter i äppelkakan
den smörgan

4

Men bäst de äto märkte
de båda med paran
de glömt ta på sig
den ringaste tvare

57
först skynda adas och
sedan eva förlägen och
jömde sig i det höga
gräset vid vägen

5

Nu gabrielt höder
ropar tyst vad är för
väsen och hvarför göm
mer ni^{er} der ibland
gräsen kom fram med
samma men eva sutu
ga när mej var god
och vänta tills jag har
fått nånting på mej

6

Men Gabriell ville inte
 vänta förlänge fort
 skynda på för jag
 skall portarna stänga
 han drog sitt svärd och
 eva hoppade öfver hans
 klinga tog till sig
 fikontöpet och började
 springa.

24

Och som de sprungo
 allt vad löpen de höllo
 men när de kommo utan
 för portarna de föllo
 det var det värsta

det gätt i arf till
 oss alle ty sedan dess
 har vi fått så farligt
 lutt att falla.

Slut

Kärleksvisa

En visa jag vill sjunga för
 om vänner som jag hållit ^{er} i kär
 han har mig öfvergifvit
 och mig otrogen blifvit
 och därför sorg och oro
 mig förstört.

2

En fattiger flicka jag är
 i denna verden kommen till
 besvär

54
ja värden den är farlig
men vandrar jag den varlig
så tror jag nog att herren
hjälper mig

3)

Ja gossarna äro ej att tro
ty falskhet i deras hjertan
de håller sig till andra
när de skull ut och vandra
i städer och i byar som
på land.

4

Öllt under de jupaste moten
der själen den skull lägga
sig fördeld der får du
engång svara

55
och evigt förklara
att du har varit falsk
emot mig

En fattiger flecha jag är
i denna världen kommer till
men fastän jag är fattig
så är jag likväl ärlig
och sådan vill jag vandra
från min steg.

5)

Alla slutar jag min visa för i
och bjuder edar alla att farväl
ack om jag kunde glömma
han uti mina drömmar
så vare jag bid lycklig och
säll

Slut

56
Kärleksvisa

Hvad det är sällt att ogift vara
och ej bli fängslad i en saara
Som röpar kvinnans fiket bort
gör hennes glädjelif så kort

2

Jag börjar först med gifta män
för mina herrar jag bekänner
Jag ämnar ej att smicka er
men en förkätelse jag ber.

3

En äkta man vad skall man tycka
som själf här skapat hemmets bygd
Ty kvinnan är ju blott ett gram
uti den store mästarns hand.

4 57
Är du som gift besök vill göra
så stoppar du att med dig föra
En karnival af ungar fullt
af kärlekspanter täre tillanfall

5

Är här flida hör och lär dig
vad lunga ditt ungdomlif beskär dig
O mi mitt lif ej bli så kort
Att jag som ogift skall föras bort
Slut

Drinkarens visa

Bland berg och skog en bygd
stod, det var ett nödens hem
Ty hemmets far en drinker var
Men den ni gissa vad.

Det var en mörk och dystur natt
då minen borta var I hemmet
finnes knappast ett bröd
och elden slöknat har.

2/

Vid hemmets herd hon sitter der
hans hustru tänd af sorg

Ett litet barn i famnen blir
vem är der utan för Jo det
är mannen wild af rus
som våldsam kommer hem

Litt barn och maka driper ut
uti den kalla vind

3/

De måste ut i köld och snö

den kalla vinternatt
Hon ropar beder kära du
jag är så sjuk så matt
Litt barn hon trycker till sitt
bröst, och ropar Gud hör mig
frils om mitt barn jag är så
sjuk, och vem förbarmar sig

4/

Men nästa dag när solen ler
er sjuk har gått till Gud
Förgrätna ögon syns ej mer
ej hörs ett klagotjud Då
kommer han den grymme man
o hvilken syna att se. När
hon sitt barn ur drifvan tar

det som en ängel ser.

7

och hör du vänn som hör kärpi
säg vill du dricka den, den
dryck som lif och helva är
den sköfklar hus och hem Säg
vill du göra liksom han
emot en ädel själ Till Jesu
fly till glaset stu så går
dig allting väl.

Slut.

Huelingevisa

etär som Huelingklockan ringor
oro på lördagskvällen ina
då blifver dräng och pice gla

att bygga ~~en~~ bygga ur
sitt skinn alle jenterna
skall tvätta sig med såpa
öfverallt och stöflarna skall
skina som en nystekt gullt
uppå landsvägen med sin
lilla lilla vän i arm i arm
och vi traska i skymningen
och så bysses de der de
best vär te som ju alltid en
början till kärleken är

7

eller kermouken jag tager
som jag under tröjan har
och låter melodian flyta

lustiger och klar se hur
 Töserna de glutta bakom
 kvarje stugoknut och piglock
 de e jök stu lockar jänter
 ut. ut på landvägen med
 sin lilla lilla vän der jär
 fästmon och väntar så glutt
 med kärleken litta hur hon
 ler när hon honom ser
 men ingen kärlek der blis
 af en handklaver.

3,

När sen hörsbärsvinbuteljen
 jag ur fischen drager upp
 du slickar sig om tanten tvär

kvarenda rosenknoppr de
 kostar ju en krona men de
 smakar bra ändå ett halft
 stop e lagom på en kväll för
 två ut på landvägen med
 si lilla lilla vän och ~~si tofvar~~
 först drack hon och så ja och
 så hon och ja igen och hon var
 så sält och jag var så snött
 men ingen kärlek der blis
 af en vinbutelj

4/

Men när sena polskatrachten
 lyder från klaverets bas
 man slår sin arm om Tösen

64
hals för så skall Töser tas
när som jäntorna vill dansa
inte värt att seja nej för
tids nog hinner en väl mig
att vila sej ut på landsvägen
med sin lilla lilla vänn och
så lofar hon att komma
nästa lördagskväll igen
ja så går de te men jag
sejer de att ingen härlek
der blir utan jag är med.

Slut

Arbetets söner

Arbetets söner slutet är alla
till våra bröder i syd och i Nord.

65
Floran i ej huru mäktigt det skall
ut öfer världen befruktens ord
Ur den förnedrade trälldomens gnift
upp till en hedrande adel bedrift
Odet med påskriften bed och för
saka länge oss nedtryckt i
mörker och nöd meniskovärdet
vi fodra tillbaka kämpa för
rättens frihet och bröd

2.

Seke naturen hårdhäat har dragit
vännen som skilja fattig och rik
Hertligt har makten under sig slagit
alla dess lofar roffguset lik
Mot den förödande guldkalfer stul

Kämpen med glödande hämslor
 och mod häckt mot förtryck
 het ett värn vi oss dens
 stridoropet genom nationerna
 går Sluten er under vår
 enighets fana fällen ej
 modet och segern är vår

Slut

Sjömanen

Sjöman slut din kalla älska
 rinna till ditt hjerta till
 ditt trogna bröst Dina
 tårar slutat har att rinna
 uti ynglingen hon har sin
 tröst och en sjömans

hjerta läger likt en stjärna
 i en molnri kväll lik som
 fågeln glad han tiger till
 sin flicka i det lugna fjell

21

Glömd af alla men ej af sin
 flicka glömd af alla men ej
 utaf Gud Hemlig längtan
 du mitt hjerta skickar fjäran
 här och till mitt trogna bröst
 Hem till henne som mitt hjerta
 skickar fjäran här och till min
 trogna brud hem till henne
 som mitt hjerta varit och
 som rosat många ynglings

68
hind aldrig skönare jag kapt
funnit troget hjerta och en
vänlig kyss.

3,

Gröna julle halva lutt på
vägen, skimrade i afton
rodnans sken Flyg som
svanen öfver mörkblå vägen
egens döttrar gängande till
dans här jag satt och såg
på mörkblå julken många
eastig stjerna Tindra fram
här jag satt så ensam uti
kvällen och framstammade
min älsklings namn.

Slut.

69
Conrad och Malin
Conrad uti hemmets kygge
satt drömande om Malin
hjärtats skatt det blef natt
och ränen flög sin ban
öfver nejden lika en silfrad
svan

2,

och om Malin här bredvid
mig satt ensam uti denna
stilla natt så sakar
Conrad och hans öga ser
drömande mot Malins
hjärta, ner

3,

sker i dalen blädt i

blomsterskrud såvar det
en flidka till en band
friska roser var på hem
hind lockar gladra för
den stilla vind.

4

Det var Malin som i
natten sen vandrande bland
dalens blommor ned för att
gå till mötesplatsen där
möta Conrad den hon
höll så kär.

5

Äck min älskling sade
Conrad då och hur

skönt att vi nu räkes
få länge gay nu på dig
väntat har då en kyss
hon endast gaf till svar
C

Här bland sjernorna i natten
so sours de kvarandre evig
Tro och först vid morgon
solens första blick Malin
nöjd och säll. mot hemmet
gick. 7/

Conrad nu så troget höll
den ed som han sänkt i
Malins tjerta med trene
månader så snart förflyt

72
Malin då förbundet tröttes
bröt 8/

Malin aldrig kunde jag
väl tro att i ditt hjär-
ta endast skulle ha endast
svck och grymt bedrägeri
ty jag märkt det du har
gjort dig fri.

9/
Conrad går att tuga af
farväl utaf Malin kälpte
af sin själ vid hennes sida
hull och stam har stod
talande med tyst och dylst
ert mod.

10/ 73
O farväl min Malin ett
farväl må inga sorger
trycka mer din själ o
farväl min Malin ett far-
väl glöm ej Conrad omigen
farväl Slut

Fröken Madigan
Sorgeliga säker kände
nte våra unga dar
sorgeligast var dock denna
som tog fröken Madigans lif
2/

Vacker var hon som en ängel
ögon blå och kind så röd
smärt om lifet som en stänge

Port ett hastigt slut det tog

3/

När hon dansade på lina
som en liten lärka glad
bifallsropen hördes vida
ifrin alla bänkars rad.

4/

Så hon löjtnant grepe Sparre
vacker bildad utaf förd
ögat glödde kinden darre
nu hans kärlek den blef hörd.

5/

Han var gift men präarin
made han sig skilde inom kort
attling vilde han försaka

för Eloise Madigan.

6/

De till Danmark ställde färden
men med färden det tog slut
ty långt bort i vida världen
tänkte de att draga ut.

7/

Det tog slut på deras pengar
ingenting att lifva af
för att undgå i deras öden
sökte de sin ro i gäaf.

8/

När revolvern Sparre lade
i sin hand och sikte tog
skottet snall och fröken Madigan

76
Annyast andats för honom
2

Se nu här i ungdom glade
som så sällan ser er för
att ni ej i blod får bada
ni också föra ni dö.

Slut

Girigboken.

Det var en gång en gam-
mal girig man, som här
på jorden många skatter
fann. Han lefde blott
för denna snöda verd
och uti girigheten var
han snärd

77
3
Sag han satt i prästfull
blomsteräng och räkna öfver
penningar o mängd. Då
hördes lyde en barnaröst så
Mar sig är det penningar
att vad du har.

3

Den gamles ögon tindrar i
och nu han frögade hvems lille
vinn är du. Jig är Maria
mammans lille vinn som
plockar blommor uppi den
ne äng

4

De blommor som framför

76
oss ligger der de äro lika
vackra som de der. För det
är penningar och dem älska
jag men ängens roser ger
mig behag.

5)

Då höides åter barnets klara
ljud säg hvilken bön uppsä-
sände ni till Gud. Om ni
på denna fråga ger mig
svar så skall ni få den
krans jag bundit här.

6)

Den gamle tankar träder
fram i hast han mindes

77
nog att han en mödler haft
Som bad med honom morgon
middag kväll och han mindes
nog den tid så ljuf och säll.

7)

Nu får jag skynda mig hem
igen kankända mamma vän-
tar på sin vän. Nej stanna
blott en liten stund hos mig
af bönen vill jag lära mer
af dig.

8)

Nu är det middagstimman
häre du ej kan jag bedja
aftonbönen nu. Men mamma

⁸⁰
talsade så mycket om Daniel
som bad till Herren morgon
midday kväll

9/
Ett år förgått var pins den
gamle märk jo på en bälld
i plåger och i värk En dag
han hade blivit öfverkörd
och ifrån död till lifvet var
han förd

10/
På sina knän den lilla faller
mer och ropar Herre in
tag mig mer och mer Sen
sade hon mä gud välsigne

⁸¹
er och snart den gamle
hennes ej mer ser.
N

11/
När läkaren öfverfångade hans
ljud då hörde han det var
en bön till Gud. Det var
den bönsom Maria bedt
föret den blivit dyrbar
intill lifvets slut

12/
Sin penningyrung han gaf
it läkaren och sade bygg
ett barnakem för dem. Ett
många små sig lära bedja
än och sätt ombrång en prakt
full blomsteräng.

Slut

80
Maskeradvisa.

Nu skall ni få höra var
man kan roligt ha var
man med tillä vännen en
svängom kan sig ta. Jo
det åtminstone mina vänner
tycker jag är då man
nån gång går på maskeraden

Se tillä fröken Ida hon
tyckte det var grin då hon
der som en drottning var
elegant och fin Och hon
utaf sin Kalle blef bjuden
uppå vin då hon var förste

83
gång på maskeraden.
3)

Ni känner länge Hilda som
skrattar jemt och ler som alla
sina friare öfver axeln ser
Hon för att njuta riktigt en
afton sig beger förklädd
till Ceiska af till maskerader

Och Emma hon som alltid är
kiflig glad och go som aldrig
kunnat hålla sin tunga uti
styr Sen fjorton dagar sitta
och på kostymen syr som hon
skall stila med på maskeraden

⁵⁷ 64
I freck och hög sylinder
och lösskägga äfven på en
kopparfärgad näsa glasögon
himmelsblå Insvept uti en
kappa vi skada Klack
en aftanstund på väg till
maskeraden.

6)

Och han den gamle Petter ifrån
sin gammna gick maskerad
som en pijerot å detta sätt
och skick Och därför af en
svärmor han en afbarning
fick för det han roat sig
på maskeraden

^{7/} 85
Och Nisse han den glade
filaren som ni vet han
in på maskeraden en kulan
afton smet den träffar der
sin fru som af honom mas-
ken står ja så det hända kan
på maskeraden.

8)

Ja dansa det är roligt och
kurtissera med och från
urminnens tider vi ha på
denna sed Men är man
gift fy tusan vad häringa
blir ~~med~~ om man i smyg
vill gå på maskeraden.

Slut

86
Eskilstunavisa.

Och vill du försäkra ditt unga
lif Till Eskilstuna dig de
begif 2,

Det gör ingenting huru brän
ker du är Du får dig försäk
rad för vad du begär.

3,

Ja lara och lytta blott de
kunna gå Till dokter Pollin
försäkningar för.

4,

Men dela med stuye agenter
och P Det måste du när som
litt bref du får se

5/ 87
En bläck uppi tuflan här
ovan gif Här får du se
Eskilstads prima lif.

6,

Med hängande armar så här
de stå Och vadhla som skulle
i grafven de gå

7,

Man leder dem fram till
dokter P Ott han måste dess
jertatter bese.

8,

De kunna försäkras försäkras
jag Jag skriper dem prima
för bolag.

9/ 88
Så söker man nyga i var
gate och ~~vå~~ vä De uolaste
stäckare som man kan få

10/

Ja sådana som stätt i slip
stens dam Fått lungrot och
knäppt kunnat banka sig fram

11/

Men brännin man ger dem rus
på rus Ett fort de mi dö kom
me hädan bardas.

12/

By sedan och sedan försäkringar
får För uolaste lif flera tusen
gusnas

13/ 89
Ja vill du försäkra ditt prima
lif Till Eskilstuna dig då be
gif.

14/

Der sättes fram stolar och bänkar
och bord Ej tala behöfves agenten
har ord.

15/

Ja allt går så lätt så du vet
intet af För än uti härpan
du blivit en slaf.

16/

Men penningarna får ej fami
jen till den Som dog nej de van
dra läkaren hän

^{17/ 90}
Och dito allt till de agenter så
många. Som fiskat upp lifven
och metat på stång.

^{18/}
Ja Lovskar med heder och
rikedom och rang. Ha litit
sig lura af detta anhang.

^{19/}
Så har det gått i ett tro tals
är Uti Eskilstuna fabriksöta
den var.

^{20/}
Nu sätta de tyngtals bak läs
och bom Och rätter och tid
ningar fälla sin dom.

^{21/ 91}
Men samt är att ej du för
säkras dig om går det. nog
inte så lätt för en var.

^{22/}
Slut
Gungad utaf mörkblå väger
skeppet rör sig saktis fram
och ur österns purpurväga
dagens gryning bryter fram

^{23/}
Från kaptenen hördes ropet
brasa akterrorna back och på
hufva stängen hissas skeppets
sörjeflagga upp.

^{24/}
Allt om bord var tyst och stilla

⁹³
ingen munterhet ej sång en
dast knodret hördes Talle
allting har sin jemna gäny

4

Styrman skulle öfverlemnna åt
en mörk och dunkell graf en
yngling som just nu har
somnat den döden just nu
snappat har.

5

Kristen den i ordning ställes
nyprä gammalt sjömannsätt
och till relingen den nypräfördes
endast jord af segelduk.

6

^{6/}
⁹³
Ingen ros och ingen tilja
pryda kan en sjömans graf
endast väger gå och kommu
sheppet svajer af och an.

7

Slumra tjuft i kapets sköte
vaggad utaf böljorna
för din brud vi vill förtälja
att vi begraft kenner hjertans
kär

Kärleksvisa

Det fans en tid jag hade
mig en vän den höll jag
kär näst Gud i himmel
jag reste bort på nära två

94
års tid jag kom igen der
var vid Juletid

2)

Det första som jag tänkte
göra då det var ju att till
lilla vännen gå öfver smaka
hennes runda röda kind
som så många gång har
legat intill mig.

3)

Men när som jag kom till
lilla vännen min då såth
hon der bedröfvad i sitt
sinn Uppå sin arm ett li
telt barn hon höll och

95
Tårarna på hennes kinder
föll

4

Jag hälsade god afton på
min vana här har du åter
lilla vännen din Men vad
är det för ett barn du
har hos dig o svara var
uppriktig emot mig.

5)

Hon svarar ej utan hon
föll i gråt o Gustaf nu
vi måste skiljas åt Ty jag
~~lata~~ har varit otrogen o
emot o Gustaf du kan ej för
lata mig

Vert skall jag nu en ann.
vänn mig få till vilken jag
i kvällens stund kan gå
Och sätta all min tro och
kärlek till att hon mot
mig uppriktlig vara vill

Vill någon veta vem ~~en~~
visar diktat har det har
en yngling i sina unga
dar den diktad är utaf en
ny sjöman som lidit
sheppsbrott i en flickas
famn.

Slut

Petters lefnadsöden.

Jag föddes till världen så
liten och rar i stugan
der nere vid grunden Tåls
kommen till världen min
gosse så far och kyssste mig
vänligt på kinden

V

Min fader han köpte en
vagn så rar helt enkom
för främmande gäster Jag
ät och jag sof både nätter
och dar och sedan så skrek
jag för resten

3 98
Jag växte helt hastigt
blef knubbig och stor och
lefnadsfrisk gladlynt och
syster allen rätt som jag
gick der så fick jag en
bror och vips fick jag
också en syster

4
Och bröder och systrar
i hast jag nu fick och
detta för utan all mätta
Ty när in på tredje året
jag gick jag hade ej
mindre än ätta.

5 99
Nej nu sade far är mitt
tålamod slut nu är jag
på barnskrik beläten Det
skulle du tänkt på min
gubbe förut sa mor min
och skrattade åt han

6
Och dagar förflöto och tiden
föggick ej mer hördes
farsgubben knota Och ännu
en bror och en syster jag
fick men mor min sa
aldrig ett jota

7
Min sate gubben en afton

100
på skämt det vare väl
skam för oss båda Om in-
vi skulle ha dusinet jeme-
när som vi nu hunnit till
elfa.

8

Jag fick nu en bror och
han kallades knut med ens
så var dusinet vordet Att
det nu på systtrar och
brödrar tog slut vist var
det väl namnet som
gorde det.

9

Nå började hemmet besök

101
af nöd då fingo vi fars-
gubben höra Att hålla ett
keltt dussin ungar med bröd
må själfoaste paker få
göra

10

Nej hör du min gosse så
far min en dag nu måste
du lätta min börd Ty du har
väl ögon så stora som jag
gå jenast och tjena din föder

11

Oh himlen välsigne min son
or jag hör att du vill ar-
beta och tråla eller fanke

103
skall ta dig det lofvat jag
för om du börjar jaga
och stjåla.

12
Jag gick som man säger på
himlens försyn men lyckan
den gynnade Petter Ty genast
jag mötte en bonde i byn
som sade hör vall mina
getter.

13
Men fattas en enda till kvast
en så vet jag klapprar dig
lägg det på minnet men
mitt för min nära tog

103
vargen en get och slök
na med benet och skinnnet
14

Jagyrasket kala jag af som
en pil jag fruktade strykt
som kin onde Men när
som jag sprungit en fyra
fem mil så mötte jag åter
en bonde.

15
Jag bad om anställning kort
blef vår prosed ty ser han
mig kunnit betrakta Han
sade jag har ett par hund
drade gess och dem kan du
gerna få vachte

16/ ¹⁰⁴
Till himlen jag sände
en binnande bön när jag
uti gäsflocken vandade Men
dagen derpå sprungo nå-
gra i sjön åt skogen
de flögo de andra.

(17)

Nu sprang jag som aldrig
~~jag~~ sprungit för helt ledos
och hungrig för resten Och
långt ut på landet ja
mötte till slut en bonde
ja tror det var presten

(18)

Han frågte om jag ville

¹⁰⁵
vakta hans svin och glad
Toy jag gubben på orden
Men ren innan kvällen kom
sjelpaste hin och för med
sitt anhang i jorden
19/

Nu brast jag i tårar vem
undrar på det jag stod der
helt stum och förlägen
Jag såg ingen utväg allt
mörkt för min själ jag
tänkte vart skall jag ta vägen
20/

Skall ändtligt jag ända mitt
fattiga lif mig känga som

fisken på reffen eller
 då kom en flicka med ett
 prosativ och frågte om jag
 ville dra veven

21)

Från kinden jag tockade
 genast min tar och glad
 tog jag tösen om lifvet
 Och sade jag följer och
 ber om jag får både dig
 och det här prosativet.

22)

Vä drogo bring landet
 min sköna och jag och
 spelte för herrar och böna

der eller bäst som jag stod
 der och veven en dag så
 ramlade spelverket sönder

23)

Min sköna tog saken förvån
 nand lätt hon sade god natt
 med musiken För den som
 är fri fins det tusende sätt
 att draga reffen af puppliken

24)

Men jag tog sen värfning
 blef andre gardist och tät
 så med lull lull mig smyck
 Ty det är en utväy som
 man tar till sist när
 ingenting annat vill lyckas.

Slut.

Maria.

Och hära Maria kom öfver
för mig och lät mig här
ute ej stå den rysliga
kalla den nordiska vind
jag ryser från tofver och
till till vad skadar det

dig om du öppnar för mig
snart höra vi fåglarnas
lyftliga skri Maria öppna
för mig.

2)

Vad är det för gemmer och
ömblika tal du står här
och håller för mig jag

beder dig snart nu från
döer att gå du störes min
natliga fred gå genast der
här du ~~stör~~ Trölose vänn
jag mig har uthärat er ann
till vänn. gå bort och kom
aldrig igen.

3)

Men hära Maria du mins
väl den gång vi satt under
tinder så grän vi hörde på
fåglarnas lyftliga sång vi
svara varandra var edoch
mot mig så vänlig och mild
besökte mig alltid med ypper

110
sta flit glöm aldrig den
edsvurna tid.

4

Och kära min gosse förlät
mig mitt skämt jag derom
så hjertligen ber tror du att
jag dig hafver redan för
glömt för dig vill jag öppna
min dörr kom intill min
barm min kärlek är varm
jag hoppas att mor skall
ej väckas af heren kom
låt mig få kyssa dig nu

5

Och kära Maria gör aldrig

111
så mer som du en yäng gjord
emot mig ty kärlekers tvång
den luttar en gång men väga
förkortad bland fåglarnas
sång de nattliga fåglarnas
sång Slut

Var och jag har väl sin källa
var äng sin blomma har
Hvart hjerta ^{der} sin saga
från flydda barndomsdagar
2

Och skogens källa sinar
och ängens blomma dörr
Men hjertats työta saga
ej någon tid förstör

Slut.

¹¹²
Fågelnarna

Det var glömskande vår
det var fublande fröjd
på var tur var kärlek och
Utti skogarnas snar uti rym-
dernas höjd öfver allt hördes
fågelnas lek.

2

I en blomstaande lund
hän till kärlekens ro
flög en trast till sin maka så
sitt Uppri gungande grund
byggde båda ett bo och de
sjöngo från morgon till
kväll.

³
¹¹³
Under susande blad deras
lycka blef stor ty när sommars
sol brände varm Trastens make
hvar kvad och ja lyckliga
mor se de små vid min fjädra
de barm 4

Deras lycka blef kort man
beröfande dem deras glädje
de hjälplösa små Och så flögo
de bort från sitt sköflade
hem och de sjöngo sin klaga
som så . 5

Utti oskuldens vär o vad grym
het kan bo han var glad
och hans kind var så röd

114
Men han gaf oss ett sår ty
han störde vår ro och för oss
var han värd i död.

①

När han sjelf växer upp
skall han älska också bygga
~~gärde~~^{to} på en gungand grund
Och med strålende höjya skall
han fästa sig då vid var frukt
af sitt sälla förband

②

Men hans fröjd blef ej lång
när han vaknar en dag säger
Löden med isande röst till
du störde en gång hemmets
lycka och jag tar nu bort dina
små från ditt bröst
Lut

Fadern .

115

O fader o fäder kom hem med
mig nu hör klockan i Torneth
slår ett Du suttel på brogen
sen klockan slog sju och ej
något bröd du oss gett Vi sitta
i mörker vår eld sluckat
ut och mamma med Benny på
vorn Hon gråter och väntar för
varje minut ty barnet är
sjukt vid dess barm kom hem
kom hem kom hem min fader
min fader kom hem.

③

O fader o fader kom hem med

mig nu hör klochan i tornet
 står för din Benny är sämre
 hon ropar på dig och tänk på
 de frysande små Hon vill lita
 Benny så vit som en snö hon
 ligger och jollar ditt namn
 och mamma hon säger att snar
 skall hon dö kom hem och tugg
 Benny i famn kom hem kom
 hem kom hem min fader min
 fader kom hem .

3/

Ofader ofader kom hem med
 mig nu hör klochan i tornet
 står tre O mamma hon har

inte tala för grät och jag
 hövder tröst kan jag se
 Din Benny är döder hon
 slumrade nyss hon sloknade
 kungt som ett bloss och får
 jag ej gifva pappa en kyss
 lit var allt vad hon sade
 till oss kom hem kom hem
 kom hem. o fader o fader
 kom hem Slut

118
Månstrålar klara glimmar
Vinden sig sakt och rör
Och i den dystra timmens
Jag mandolinen hör
Bakom balkongens galler
En skugga jag skymter
Och i gondolen faller
en sås till sångarnas
lyst av att drömma
sorgerna glömma
tonerna strömma
till henne upps
himmelstrålar
strålände stjärna
lys de oss gerna
kärlek och tro